

Rosing (S):

»Vil ministeren tage initiativ til, at der oprettes en permanent dyrlægestilling i de grønlandske hundedistrikter, dvs. fra Sisimiut og nordover samt Østgrønland?«

Begrundelse

På baggrund af den aktuelle hundesygeepidemi og tidligere tilfælde af rabies blandt slædehundene i de nordgrønlandske fangerdistrikter har ønsket om etablering af en fast dyrlægestilling gentagne gange været rejst fra de lokale myndigheders side.

Den nuværende situation aktualiserer en stillingtagen hos de ansvarlige myndigheder. Det kan oplyses, at antallet af slædehundene i Grønland løseligt anslået er 30.000.

Ud over den ledende dyrlæge, som er placeret i Nuuk, er der en dyrlæge placeret i Qaqortoq i Sydgrønland.

Svar (15/2 88):

Sundhedsministeren (Agnete Laustsen):

Spørgsmålet om en styrkelse af den veterinærhygiejniske indsats, som sundhedsvæsenet i Grønland udøver, ved at udvide det personale, der specielt varetager denne opgave – det drejer sig foreløbigt alene om de to dyrlæger i Grønland, der begge henhører under landslægeembedet – har igennem nogen tid været under nærmere overvejelse. Det er senest blevet behandlet på et møde i Oversundhedskommissionen i Grønland den 8. januar 1988, og Oversundhedskommissionens indstilling vedrørende spørgsmålet vil nu blive nærmere overvejet i Sundhedsministeriet.

Jeg må imidlertid understrege, at baggrunden for disse overvejelser ikke er den nyligt opståede hundesygeepidemi i Nordgrønland. Sundhedsvæsenet i Grønland har på det veterinære område udelukkende til opgave at varetage forebyggelse og bekæmpelse af dyresygdomme, der kan indebære en risiko med hensyn til menneskers helbred – for hundenes vedkommende sygdommen hundegalskab (rabies) – og derudover er dyrlægernes primære opgave at bistå med løsningen af de under Oversundhedskommissionen og de lokale kommunale sundhedskommissioner hørende opgaver med levnedsmiddelhygiejnen og vandforsyningen.

En eventuel ansættelse af en tredje dyrlæge i Grønland vil dog muligvis kunne tænkes gennemført på et lignende grundlag som det, der er gældende for den dyrlæge under landslægeembedet, som er placeret i Julianehåb. For denne dyrlæge gælder der den ordning, at en del af udgifterne til hans aflønning afholdes af Grønlands hjemmestyre, for at han ud over de opgaver, han varetager i statsligt regi, tillige skal bistå fåreholdererhvervet med løsning af problemer vedrørende fårene i Sydgrønland. En anden udvej for en styrkelse af den veterinære service i Grønland vil kunne være den, at Grønlands hjemmestyre selv sørger for at antage dyrlægebistand til at varetage dette område.

Jeg har til hensigt at anmode rigsombudsmanden, som er formand for Oversundhedskommissionen, om at tage problemet op til nærmere drøftelse med Grønlands hjemmestyre.

Spm. nr. S 563

Til *sundhedsministeren* (8/2 88) af:

Rosing (S):

»Vil ministeren gøre rede for årsagen til det grønlandske landslægeembedes langsomhed i forbindelse med hundesygeepidemien i Avanersuup Kommune (Thule) og samtidig oplyse, om der forefindes en beredskabsplan i tilfælde af sådanne katastrofelignende udbrud af brugsdyrsygdomme, jf. situationen i Grønlands nordligste kommune i disse dage?«

Begrundelse

Hundesygeepidemien i Avanersuup Kommune har hidtil forårsaget omkring 300 slædehundes død, hvilket har medført en katastrofal situation for en lang række fangerfamilier, som er afhængige af deres hundespand til livets opretholdelse.

Efter meddelelsen om udbruddet af hundesygen og de første dødsfald som følge heraf har det – ud over den store indsats, som distriktslægen i kommunen ydede – primært været de grønlandske myndigheder, som har handlet aktivt dels for at forhindre sygdommens udbredelse, dels for at sikre de ramte fangerfamiliers daglige fornødenheder.

Landslægeembedets ledende dyrlæge har som en af sine funktioner at yde veterinærrådgivning over hele Grønland. Denne funktion